

Herr Bemol.

Ich dr Herr Scharfmesser? (fir sich) Ah! jetz wird's mr klar . . er hat mich fir dr Herr Scharfmesser gnu . . Adie mi schöner Traum!..

Herr Scharfmesser (züem Herr Lindeblüescht).

Ah ça, . . . güeter Frind . . . wànn Sie eigentlich mi Badbittig oder mi Tochter? . . .

Hans.

Das isch kei Balwiererstuwe meh, das isch e Narrehüs! . . .

Herr Lindeblüescht.

Das isch doch jetz iwer's Bohnelied! . . . wer isch jetz eigentlich do Herr un Meister im Hüs? . . .

Herr Scharfmesser.

Ich.

Hans (dütet uf dr Herr Scharfmesser).

Dà do! (mit Verachtung) Er kennt nitt emol dr Herr Scharfmesser! . . .

Herr Lindeblüescht (zeigt uf dr Herr Bemol).

Un dà Herr dert?

Hans.

Das isch dr Herr Bemol, unser Klavierstimmer . . . (Herr Lindeblüescht bricht in e lüt G'lächter üs; Herr Scharfmesser un Hans lüege ne verwundert a.)

Herr Bemol (züem Herr Scharfmesser).

Ich sieh scho, ich müess Ihne das Ding expliziere . . . mr hàn is alle trumpiert . . . Wil ich dà Morge do g'warte ha, fir z'wisse, eb ich 's Klavier ka stimme, so isch dr Herr Lindeblüescht ku, un wil er glaübt hat, ich seig dr Herr Scharfmesser, so hat er mir mi Trinele g'heische . . . Dr Rest isch licht z'errothe . . .

Herr Lindeblüescht.

Verzeihe Se mr, Herr Scharfmesser, ass ich mich eso trumpiert ha . . . derft ich Sie viellicht jetz doch um d'Hand vo Ihrer Tochter bitte? . . .

Hans.

Un ich, wo ufkünde ha! . . . jetz kumm i nitt an d'Hochzit . . .

Herr Scharfmesser (züem Herr Lindeblüescht).

Obschon ich Sie nitt persönlig kenn', so isch mir doch Ihre Familie nitt unbekannt, un wenn Sie güete Absichte hàn un mi Tochter z'friede-n-isch . . .

Herr Bemol (züem Herr Lindeblüescht).

Jà, un mi Trinele, wo Sie jetz Schuld sin, ass si Repütation verlore-n-nisch? . . .

Hans (kläglich).

Bin ich denn nitt do, Herr Bemol? . . . Ich will se jo gern finde, die Repütation, un z'ruckgà . . . denn 's mag geh, wie's will, so verloss ich 's Trinele nitt ! . . .

Herr Lindeblüescht.

Eh bien . . . wil ich denn schuldig bi, so will ich, fir's z'vergüete, im Herr Scharfmesser si G'schäft abkaüfe fir dr Hans, mit dr Cundition, ass er d'Jumpfer Bemol hirothet . . .

Hans (züem Herr Bemol).

So Cunditione ka me scho anàh . . . was sage Sie derzüe, Herr Schwegervater (se gàn enander d'Hand).

Herr Scharfmesser.

Bravo! . . . un do mache mir beide Hochzite miteinander! . . .